

LAKATOS Éva (1931–2014)

Botka Ferencné Lakatos Éva sajtóbibliográfus, bibliotecaria emerita, a hírlapok nagyasszonya életének 83-ik évében, 2014. november 1-jén délelőtt elhunyt.

Lakatos Éva tanító szülők gyermekeként 1931. december 17-én született a Kiskőrös melletti Bócsán. 1949-től 1952-ig az Országgyűlési Könyvtár munkatársa volt. 1953-ban először az Országos Széchényi Könyvtár Módszertani osztályára került, majd egy évre rá a Hírlaptár munkatársa lett. A *Dezsényi Béla* vezette sajtóműhelyben kötelezte el magát egy életre a hírlapok mellett. A Hírlaptár különgyűjteményi státuszának megszűnésekor, 1969-ben hívták meg a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár folyóirattárának élére. 1971-ben – egy évig – a Petőfi Irodalmi Múzeum könyvtárában gondozta a folyóiratokat, majd 1972-ben visszatért az Országos Széchényi Könyvtárba. Rövid Plakát- és Kisnyomtatványtári kitérő után az állományvédelmi mikrofilmezésre kerülő hírlapok címfelnevőjeként dolgozott a Mikrofilmtárban. Korábbi főiskolai könyvtár szakos végzettsége mellé 1974-ben egyetemi diplomát szerzett. Igazi „könyvtárost próbára tevő” szép feladatra vállalkozott 1977-től a „régicsoporttal” a Hírlapfeldolgozó Osztályon, ahol elkezdődött az időszak kiadványok tételes összerendezése és rekatalógizálása. 1984-től nyugdíjba vonulásáig az Olvasó és Tájékoztató Szolgálat hírlapcsoportját vezette, igazi könyvtárosként, bibliográfusként kiapadhatatlan tudásának tárházát önzetlenül az olvasók, kutatók rendelkezésére bocsájtotta.

Bibliográfusi tevékenységének legjelentősebb mérföldkövei a 15 kötetes *Magyar irodalmi folyóiratok bibliográfiája (1972-2000)*, *A magyar színházi folyóiratok bibliográfiája 1778–1949* (2011) és az idén megjelent 5. kötettel lezárult *A magyar sajtótörténet bibliográfiája 1704–1944* (2010–2014). Publikációs tevékenységének egyik összegzése az 2004-ben napvilágot látott *Sikersajtó a századfordulón* című könyve, amelyet tanítómestere, Dezsényi Béla emlékének ajánlott.

Csak formálisan vonult nyugdíjba, ugyanis egy napot sem maradt távol szeretett munkahelyétől, az Országos Széchényi Könyvtártól. Hírlaptári olvasószolgálati-tájékoztatói munkáját és bibliográfusi kutatásait ugyanúgy folytatta, lankadatlanul tekerte a mikrofilm tekerceket, szeretettel, féltőn lapozta a hírlapköteteket. Idősebb és fiatal munkatársai gyakran fordultak hozzá szakmai tanácsért. Akkor volt igazán elemében, ha a hírlapokról beszélhetett, ilyenkor csillogó szemekkel, élénk taglejtésekkel, lelkesen magyarázott.

Nem búcsúzunk, hiszen Éva (néni) itt van, és emléke itt marad közöttünk: írógépén a sorváltásra figyelmeztető csengettyű hangja még visszhangzik, a billentyű utolsó leütésre vár, a raktárban zöld-fekete sorfalat állnak a hírlapok.

Elbe István